

NOTAT

vedrørende høringssvar til udkast til ændring af bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed med standardvilkår for listepunkterne:

- E 207 Foderstofvirksomheder
- K 212 Anlæg der oplagrer mv. ikke-farligt affald
- K 213 Biogasanlæg
- A 205 Virksomheder i øvrigt, der foretager forarbejdning af jern, stål eller andre metaller med et hertil indrettet produktionsareal på 1.000 m² eller derover
- J 202 Krematorier

Den 22. juni 2007 sendte Miljøstyrelsen i ekstern høring udkast til ændring af godkendelsesbekendtgørelsen, som indeholdt standardvilkår for listepunkterne E 207, K 212 og K 213. Høringsfristen udløb den 17. august 2007.

Den 10. oktober 2007 sendte Miljøstyrelsen yderligere 2. udkast af standardvilkår for listepunkt A 205 i ekstern høring med høringsfrist den 26. oktober 2007. Standardvilkårene var første gang i høring i 2005, men udsendelsen af dem blev udskudt, fordi der manglede vilkår for processer, der giver anledning til olietågeaerosoler samt vilkår for plasma-, laser- og flammeskæring. Disse vilkår er nu indarbejdet som vilkår 4, 8 og 9.

Standardvilkårene for krematorier har været længe undervejs. Den 13. januar 2006 sendte Miljøstyrelsen et udkast til ændring af godkendelsesbekendtgørelsen, som indeholdt standardvilkår for bl.a. listepunktet J 202. Høringsfristen udløb den 10. februar 2006. Som følge af en henvendelse fra kirkeministeren til miljøministeren om økonomien for eksisterende krematorier, der er ejet af menighedsrådene, valgte Miljøministeriet at udskyde standardvilkårene for krematorier.

Resultatet af den eksterne høring

Udkastene blev sendt til høring hos en lang række organisationer og myndigheder mv.

I den officielle høringsrunde er der indkommet kommentarer fra: Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Landbrugsrådet, Grovvarebranchen, Dansk Industri (DI), Fagligt Fælles Forbund (3F), Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Erhverv, Dansk Byggeri, ENVIKRAFT A/S Genvindingsindustrien (GI), Advokatsamfundet, Dansk Energi, EnergiGruppen Jylland Biogas, Danbio, PlanEnergi, Dansk Fjernvarme, Affald Danmark, Frederiksberg Kommune, Holstebro Kommune, Solrød Kommune, Københavns Havn, De forenede danske vandværker, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål, Beredskabsstyrelsen, Forbrugerrådet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet samt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Arbejdstilsynet har efterfølgende afgivet høringssvar.

Foruden de ændringer, der fremgår af dette notat, er der foretaget nødvendige korrektioner og redaktionelle ændringer i udkastet, herunder ændret nummerering. Vilårsnumrene refererer til nummereringen i høringsudkastet.

Nedenfor følger en gennemgang af høringssvarene. Miljøstyrelsens kommentarer til høringssvarene er anført i kursiv.

Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk.

Høringsnotatet indeholder følgende punkter:

1. Generelle bemærkninger.
2. Bemærkninger til standardvilkår for E 207.
3. Bemærkninger til standardvilkår for K 212.
4. Bemærkninger til standardvilkår for K 213.
5. Bemærkninger til 2. høring på standardvilkår for A 205.
6. Bemærkninger til standardvilkår for J 202.

1. Generelle bemærkninger

Solrød Kommune ønsker hyppigheden for revision af standardvilkårene oplyst.

Miljøstyrelsen kan hertil bemærke, at standardvilkårene vil blive revideret efter behov.

KL finder, at ikke bare skal godkendelsen være tilgængelig for personalet, men det skal desuden kræves, at personalet er bekendt med, at godkendelsen findes, og at de er blevet orienteret om indholdet.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at det er virksomhedens ansvar at tilrettelægge arbejdet, således at vilkårene overholdes. Tilsynsmyndigheden skal ikke sikre sig, at hver enkelt medarbejder er bekendt med indholdet af godkendelsen. Miljøstyrelsen ønsker derfor ikke at indføre et vilkår som det foreslåede.

LO og 3F undrer sig over, at der i udkastene til E 207, K 212 og K 213 i afsnittet med "Beskrivelse af væsentlige miljøforhold" ikke er samme tekst for støj for de tre brancher. LO og 3F mener, at følgende punkter bør indgå i alle tre:

- Intern transport
- Udendørs motorer
- Tomgangskørsel
- Kørsel til og fra virksomheden
- Brug af gaffeltrucks
- Åbenstående porte og døre
- Aflæsning af materiale

På baggrund heraf opfordrer LO samtidig til mere ensartede udkast, således at der stilles samme generelle krav til alle typer virksomheder og specifikke krav til de særlige aktiviteter, der er gældende for den enkelte virksomhed.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at standardvilkårene bliver til på den måde, at der for hver enkelt branche nedsættes en arbejdsgruppe, som udarbejder forslag til standardvilkår m.m. for branchen. Den enkelte arbejdsgruppe skal bestå af eksperter/praktikere fra Miljøstyrelsen og repræsentanter udnævnt af Kommu-

nernes Landsforening, Dansk Industri og/eller en brancheorganisation samt eventuelt særligt sagkyndige på området.

Ved udarbejdelsen lægger Miljøstyrelsen især vægt på,

- at ansøgningskravene for virksomheden er målrettet for den pågældende branche,
- at vilkår, der er ens for flere brancher, så vidt muligt udformes enslydende, og
- at der er en høj grad af enighed med branchen om standardvilkårene.

Succeskriteriet er, at virksomheder inden for samme branche så vidt muligt behandles ens. Med den valgte organisering af arbejdet kan der opstå mindre forskelle mellem standardvilkårene for forskellige brancher, men Miljøstyrelsen tilstræber også her at synkronisere vilkårene.

Landbrugsraadet fremfører, at der bør oplyses om status på tidligere vejledninger, orienteringer eller retningslinjer for specifikke brancher, som nu er erstattet eller delvist erstattet af standardvilkår for konkrete brancher i godkendelsesbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at der skal gennemføres et 'oprydningsarbejde', herunder vejledning til myndigheder og virksomheder om anvendelsen af branchevilkårene og status for vejledninger mv. i forhold til dette.

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium har foreslået, at vilkår om, at anlæg ikke må give anledning til væsentlige lugtgener, erstattes af konkrete krav i form af LE (lugtenheder)/m³ iht. vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder samt et forslag til vilkår om måling og beregning af lugt. **Solrød Kommune** supplerer med, at tilsynsmyndigheder altid vil blive afkrævet et grundlag for vurderingen af, at lugten er væsentlig og spørger i den forbindelse, hvordan det skal gøres op. Solrød Kommune mener, at disse forhold bør fastlægges i vilkårene.

For alle branchebilag gælder det, at standardvilkårene skal udarbejdes, så de dækker alle nødvendige vilkår, bortset fra vilkår om støj og spildevand inkl. egenkontrolvilkår for disse parametre og evt. lugtimmissionsgrænseværdier, da dette er forhold, som afhænger af de lokale forhold. Dog skal oplysningskravene i branchebilaget fortsat omfatte ovennævnte forhold, idet de lokale myndigheder skal have oplysninger herom til fastsættelse af individuelle vilkår for den konkrete virksomhed.

Vilkåret om, at anlæg ikke må give anledning til væsentlige lugtgener, som anvendes i alle branchebilag, hvor der kan forventes lugtgener, er et vilkår med relativt ubestemt indhold og benævnes derfor ofte ubestemte ulempevilkår. Et ubestemt ulempevilkår er udtryk for, at indretningen og driften er godkendt, men med et forbehold om, at der skal træffes yderligere foranstaltninger, hvis det alligevel skulle vise sig, at der opstår væsentlige ulemper for omgivelserne. Denne type vilkår anvendes, når en virksomhed ikke kan give præcise oplysninger om emissionernes størrelse, og det vil være praktisk umuligt for godkendelsesmyndigheden at fastlægge en eksakt norm for forureningens størrelse. Den typiske anvendelse af denne type vilkår er derfor, når der er tale om lugt eller støv fra diffuse kilder. Det vil altid bero på en konkret vurdering, hvornår en gene er væsentlig.

Derudover indeholder både branchebilaget for E 207 og K 213 krav under pkt. H i afsnit.3 om, at virksomhederne skal beregne afkasthøjder for hvert enkelt afkast på baggrund af de beregningsmetoder, der er angivet i Miljøstyrelsens gældende vejledninger om begrænsning af lugt- og luftforurening. Dette samt kravet under egenkontrolvilkårene om at anvende Miljøstyrelsens anbefalede målemetode til bestemmelse af koncentrationen af lugt i strømmende gas (MEL-13) præciserer, hvordan måling og beregning af lugt skal udføres. Miljøstyrelsen ændrer derfor ikke på vilkår om lugt ud over en præcisering i E 207 (se herom under bemærkninger til E 207).

Solrød Kommune foreslår endvidere, at antallet og størrelsen af lastbiler bliver omfattet af obligatoriske oplysningskrav.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at oplysningskravene vedrørende støj i alle branchebilagene svarer til de generelle oplysningskrav i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 og 4, hvor der forlanges en generel beskrivelse af alle støj- og vibrationskilder, herunder intern kørsel og transport. Miljøstyrelsen finder ingen anledning til at detaljere oplysningskravene i forbindelse med standardvilkårene.

Til Solrød Kommunes øvrige bemærkninger kan det oplyses, at de risici, der er forbundet med virksomheder omfattet af standardvilkår, er håndteret i standardvilkårene. Hvis en virksomhed omfattet af standardvilkår anvender eller oplagrer stoffer i mængder, der gør, at den er omfattet af bekendtgørelse om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, skal denne bekendtgørelse tillige anvendes på virksomheden.

Beredskabsstyrelsen gør opmærksom på, hvilke regler der gælder for de berørte virksomhedstyper i medfør af beredskabslovgivningen og henviser til en række af deres tekniske forskrifter.

2. Bemærkninger til E 207

Generelt om anvendelsen af E 207

For at sikre ensartede vilkår ønsker **Landbrugsraadet** tilføjet for foderstofvirksomhederne, at standardvilkårene erstatter vejledning nr. 4/1991 - Retningslinjer for grovvarebranchen, idet der ellers vil blive stillet forskellige vilkår for nøjagtig ens anlæg på henholdsvis korn- og foderstofvirksomheder med foderstofproduktion og kornvirksomheder alene med korn- og gødningshåndtering.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at standardvilkårene er udarbejdet for foderstofvirksomheder med en kapacitet på mindst 6 tons pr. time, idet alene disse er omfattet af godkendelsesbekendtgørelsen. Øvrige korn- og foderstofvirksomheder, herunder kornvirksomheder alene med korn- og gødningshåndtering er ikke godkendelsespligtige. Heraf følger, at disse ikke er omfattet af standardvilkårene. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at godkendelsesmyndigheden kan anvende standardvilkårene på tilsvarende aktiviteter på de ikke-godkendelsespligtige anlæg, hvis disse anlæg reguleres ved påbud, men det er ikke noget krav.

Landbrugsraadet mener endvidere, at for at få en ensartet behandling af foderstofproduktionsanlæg skal der supplerende redegøres for lugt i godkendelsesbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at standardvilkårene på alle bilag 5-virksomheder i godkendelsesbekendtgørelsen udarbejdes, så de dækker alle nødvendige vilkår, bortset fra vilkår om støj og spildevand inklusiv egenkontrolvilkår for disse parametre og lugtimmissionsgrænseværdier, da dette er forhold, som afhænger af de lokale forhold. Dog skal oplysningskravene i branchebilaget fortsat omfatte ovennævnte forhold, idet de lokale myndigheder skal have oplysninger herom til fastsættelse af individuelle vilkår for den konkrete virksomhed i henhold til vejledning nr. 4/1985 om begrænsning af lugtgener fra virksomheder. Indtil lugtvejledningen er revideret, anbefaler Miljøstyrelsen at anvende anbefalingerne om lugt i vejledning nr. 4/1991 om retningslinjer for grovvarebranchen.

DI foreslår at slette alle angivelser af årstider i anvendelsesområdet, da det er højst uheldigt, hvis vilkårene kun er gældende på visse årstider.

De omtalte aktiviteter er sæsonaktiviteter på korn- og foderstofvirksomhederne, men Miljøstyrelsen sletter årstidsoplysningerne under anvendelsesområdet for de enkelte tilknyttede aktiviteter, da der ganske rigtigt er tale om unødvendig prosa i bekendtgørelsessammenhæng.

Bemærkninger til vilkårene

Vilkår 1

DI og Landbrugsraadet anbefaler en mere fleksibel formulering af vilkår 1.

Miljøstyrelsen er enig i, at vilkåret er vanskeligt at håndhæve, da der altid vil være situationer, hvor der er behov for at omgå kravet. Til trods for den gode hensigt med vilkåret vælger Miljøstyrelsen at slette vilkåret. Den overordnede intension med dette driftsvilkår var at minimere bidrag fra parametre som støj, støv og lugt fra indendørs maskiner og processer mv. Disse forhold vil være reguleret af andre vilkår.

Vilkår 2

Landbrugsraadet mener, at det er urimeligt, at det alene er tilsynsmyndigheden, der vurderer, hvornår en lugt- eller støvgene er væsentlig, og ønsker i stedet, at vilkåret skal lyde: ”Virksomheden må ikke give anledning til lugt- og støvgener uden for virksomhedens område, der er væsentlige”.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at det efter miljøbeskyttelsesloven er tilsynsmyndigheden, der har kompetence til at vurdere, hvornår en forurening er væsentlig. Vilkåret er altså i overensstemmelse med loven og Miljøstyrelsen kan derfor ikke imødekomme Landbrugsraadets synspunkt. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne om lugt ovenfor under de generelle bemærkninger.

Vilkår 4

Landbrugsraadet oplyser, at der som alternativ til aspirationsanlæg kan etableres silofiltre.

Miljøstyrelsen tager denne oplysning til efterretning og indsætter emissions- og kontrolkrav for silofiltre i vilkår 3, som svarer til vilkår anvendt for bilag 5, afsnit 8 for B 202 om betonvirksomheder og bilag 5, afsnit 9 for C 202 om asfaltanlæg.

Vilkår 6

Solrød Kommune foreslår, at der skal være krav om kontinuerligt måleudstyr på cykloner.

Miljøstyrelsen er enig og ændrer vilkåret til, at cykloner skal være forsynet med kontinuert fungerende stuvemelder i bunden af cyklonen eller overvågningsudstyr med on-off alarmer i afkastluften efter cyklonen.

Vilkår 8

Landbrugsraadet oplyser, at der ikke findes direkte fyret tørreri, som anvender fuelolie som brændsel.

Miljøstyrelsen har rettet branchebilaget til, således at der ikke er fastsat emissionsgrænseværdier for fuelolie til direkte fyret tørreri.

Referencelaboratoriet og Landbrugsraadet foreslår en præcisering omkring indirekte fyret tørreri, således at det klart fremgår, at der er tale om to afkast; et fra afbrændingen af brændsel til opvarmningen og et fra tørreriet.

Miljøstyrelsen er enig med referencelaboratoriet og Landbrugsraadet i bemærkningerne om direkte fyret tørreri og har præciseret branchebilaget i overensstemmelse hermed. Som følge heraf er tabel 2 slettet og afkast for tørreluften fra indirekte fyret tørreri er nu omfattet af tabel 3 (som bliver tabel 2 i det endelige branchebilag).

For indirekte fyret tørreri oplyser **Grovvarebranchen**, at der altid anvendes cykloner på grund af, at der uledes vådt støv. Grovvarebranchen oplyser, at anlæggene i dag ikke anvender filter ved rensning af luft fra tørreri, hvorfor der altid vil være tale om en emissionsgrænseværdi på 40 mg/normal m³. Landbrugsraadet oplyser desuden, at tromletørrerier har en væsentlig større støvemission, hvilket medfører, at emissionsgrænsen for støv hæves til 200 mg/normal m³, jf. vejledning nr. 4/1991 om retningslinjer for grovvarebranchen.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at emissionsgrænsen for vådt støv fra korntørringsanlæg, herunder også tromletørrerier, allerede er ændret i vejledning nr. 2/2001 – Luftvejledningen til 40 mg/m³. Miljøstyrelsen fastsætter derfor en emissionsgrænse på 40 mg/normal m³ for tørreluften fra indirekte fyret tørreri, herunder tromletørreri samt fra tørreluften fra direkte fyret tørreri og pillekøler.

Landbrugsraadet mener ikke, at der bør fastsætte krav om NO_x og CO for direkte fyret tørreri, da røggasmængden udgør en meget lille del af afkastluften (typisk 5 %). Endvidere mener Landbrugsraadet ikke, at det er relevant at omregne til en referencetilstand på 10 % O₂.

Miljøstyrelsen er enig vedrørende kravene til NO_x og CO, hvorfor tabel 2 for direkte fyret tørreri slettes. Støv fra direkte fyret tørreri, herunder tromletørrerier tilføjes i stedet i tabel 3 om emissionsgrænser for støvende processer ved aktuelt iltindhold.

Konsekvensrettelser i afsnit 10.2 og punkt 19 i afsnit 10.3

Som konsekvens af oplysningen om, at der ikke findes tørrerier, der er direkte fyret med fuelolie, slettes oplysningskrav herom i punkt 19 samt beskrivelsen af de væsentligste miljøpåvirkninger heraf under afsnit 10.2. Miljøstyrelsen gennemfører desuden en konsekvensrettelse som følge af referencelaboratoriets bemærkning til vilkår 8 om præcisering af, at der er tale om to afkast, når tørreriet er indirekte fyret. Miljøstyrelsen retter derfor punkt 19.

Vilkår 12

Landbrugsraadet ønsker, at hvis der anvendes dobbeltvæggede tanke, som opfylder kravene i olietankbekendtgørelsen, så kan tankene placeres uden for en tankgård.

Kravene i olietankbekendtgørelsen gælder alene for oplag af olieprodukter, dvs. råolie samt alle ikke-vandopløselige mineralske olieprodukter, som eksempelvis fyringsolie, dieselolie, benzin, petroleum og smørelolie. Miljøstyrelsen har på et tidligere tidspunkt undersøgt, om det var muligt at lade andre tankoplag være omfattet af bekendtgørelsen. anbefalinger fra korrosionseksperter var, at især vandige opløsninger sandsynligvis ville kræve andre kontrolvilkår for tankene end dem, der er angivet i olietankbekendtgørelsen. Dermed kan kravene i olietankbekendtgørelsen ikke anvendes generelt på alle typer oplag. Miljøstyrelsen ændrer derfor ikke vilkåret.

Vilkår 14

Landbrugsraadet ønsker tilføjet, at af- og pålæsning også kan foretages under halvtag.

Miljøstyrelsen præciserer vilkåret, således at det kommer til at fremgå, at løs gødning skal opvares under tag på befæstede arealer.

Vilkår 22

Referencelaboratoriet mener, at 'hurtigst muligt' bør defineres nærmere og eventuelt med tidsfrist for stop af drift, hvis anlægget ikke skal repareres.

Miljøstyrelsen fastholder formuleringen, idet denne formulering er anvendt i allerede gældende branchebilag.

Vilkår 23

Landbrugsrådet og Grovvarebranchen oplyser, at det ikke har været praksis i branchen, at der forlanges emissionsmålinger ved ibrugtagning af nye anlæg, jf. Retningslinjer for grovvarebranchen fra 1991. **Solrød Kommune** opfordrer til at slette sætningen: ”Herefter kan tilsynsmyndigheden kræve, at der foretages yderligere præstationskontrol, herunder også for lugt, dog normalt højst hvert 2. år.”

Miljøstyrelsen har fastsat samme kontrolkrav for foderstofbranchen, som gælder for øvrige brancher omfattet af standardvilkår.

Vilkår 24

Solrød Kommune oplyser, at der eksisterer kontinuerlige målesystemer til fastlæggelse af metalniveauer, lugtniveauer mv., og spørger om disse ikke kan anvendes, når de ikke er akkrediterede eller standardiseret.

Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, at der findes kontinuerlige målesystemer specifikt til måling af lugtniveauer på foderstofvirksomheder. Et væsentligt aspekt i denne forbindelse er, at foderstofvirksomheder anvender mange forskellige recepter i produktionen, hvorfor lugtemissionen varierer meget.

3. Bemærkninger til K 212

Generelle bemærkninger til afsnit 11: K 212

Dansk Industri, som har deltaget i arbejdsgruppen for K 212, meddeler, at man ingen kommentarer har til udkastet og takker for et godt samarbejde i arbejdsgruppen.

Anvendelsesområde

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium mener, at standardvilkårene omfatter anlæg, der knuser eller neddeler elektroniskrot, og savner derfor emissionskrav herfor.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at neddeling og knusning af elskrot ikke er omfattet af anvendelsesområdet.

Affald Danmark bemærker indledningsvist, at listepunktets formulering er meget bred, at det er svært at afgrænse listepunkt K 212 fra andre listepunkter som f.eks. K 206, og at det dermed er svært at vurdere hvilke aktiviteter der er dækket af disse standardvilkår.

Miljøstyrelsen er enig i, at der er et vejledningsbehov her og planlægger at beskrive forskellen mellem de 2 listepunkter på hjemmesiden. Miljøstyrelsen skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at afgrænsningen mellem forskellige listepunkter ikke kan løses ved at læse i standardvilkårene, netop fordi standardvilkårene ikke indeholder en udtømmende angivelse af, hvilke aktiviteter, der er omfattet af det pågældende listepunkt.

Af de eksempler, der nævnes, er nedknusningsanlæg for bygge- og anlægsaffald og slaggemodningspladser omfattet af listepunkt K 206 og vil blive omfattet af de standardvilkår, der meget snart vil blive udarbejdet herfor. Dette udelukker imidlertid ikke, at mindre nedknusning kan finde sted på en K 212 virksomhed, f.eks. for at lette transporten til det sted, hvor nyttiggørelsen i form af nedknusningen efterfølgende finder sted. Slaggesortering, der foregår i tilknytning til et slaggemodningsanlæg, vil også blive medtaget af standardvilkårene for K 206. Affald Danmarks hørings svar vil i øvrigt blive anvendt ved udarbejdelsen af branchebilag for K 206, og Affald Danmark vil blive inviteret til at deltage i arbejdsgruppen.

Affald Danmark finder, at en række af de fraktioner, der oplagres inden kompostering, og det færdige produkt - kompost - ikke har nogen miljøpåvirkninger af betydning og foreslår, at f.eks. oplag af have- og parkaffald og kompost af samme undtages fra standardvilkårene.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at komposteringsanlæg, herunder oplag af det organiske affald, som skal komposteres, og af det færdige kompost, er, så længe det foregår i tilknytning til selve komposteringen, omfattet af listepunkt K 214, for hvilket der også er standardvilkår under udarbejdelse. Miljøstyrelsen er enig i, at både oplag og neddeling af have- og parkaffald og af den færdige kompost også kan være særskilte aktiviteter på en virksomhed omfattet af K 212, hvis der ikke foregår andet end oplagringen.

Styrelsen finder ikke, at oplag og neddeling af have- og parkaffald bør undtages fra standardvilkårene. Oplag af have- og parkaffald er allerede reguleret i standardvilkår for genbrugspladser, K 211, og der er med inspiration herfra indføjet et nyt vilkår i afsnit 11.4.1.

Det skal tilføjes, at styrelsen anser træerødder og stød for omfattet af begrebet have- og parkaffald.

Med hensyn til oplag af kompost er det til gengæld styrelsens vurdering, at det ikke vil være fornuftigt at fastsætte standardvilkår herfor i K 212, idet der i forbindelse med det igangværende arbejde med at udvikle standardvilkår for K 214 (komposteringsanlæg) stadig udestår drøftelser af, hvilke krav der bør stilles til oplag af kompost. Endvidere vurderes oplag af kompost kun at forekomme i sjældne tilfælde på K 212 virksomheder. Det præciseres ved en tilføjelse i afsnit 11.1 punkt 2, at standardvilkårene ikke omfatter oplag af kompost.

Affald Danmark gør også opmærksom på, at afsættepladser for fyldte containere fra genbrugspladser er omfattet af nærværende listepunkt og foreslår, at de helt undtages fra standardvilkårene.

Miljøstyrelsen har svært ved at se argumenterne herfor, idet det vil være let at plukke de standardvilkår, der vil være relevante at indsætte i den miljøgodkendelse, der vil skulle gives, da de er omfattet af listepunktet.

Affald Danmark beder desuden om yderligere vejledning om, hvordan det forholder sig med K 212- aktiviteter, der sker i forbindelse med et deponeringsanlæg. Kommer der en vejledning til godkendelsesbekendtgørelsen, hvor der kunne være en fortolkning?

Styrelsen anerkender behovet for yderligere vejledning. Vi overvejer pt. hvordan vi kan vejlede yderligere og vil tage Affald Danmarks ønske med her.

Afsnit 11.2. De væsentligste miljøforhold

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien foreslår en række sproglige ændringer i afsnittet Beskrivelse af de væsentligste miljøforhold.

Miljøstyrelsen er blevet inspireret heraf og har justeret beskrivelsen. Det skal understreges, at de væsentlige miljøforhold, der anføres her, er de for aktiviteterne gældende, uanset om de reguleres via de anførte standardvilkår, via individuelt fastsatte støjvilkår eller i en særskilt spildevandstilladelse. Endvidere kan standardvilkårene godt være rettet imod miljøforhold, som ikke er nævnt blandt de væsentligste i afsnit 11.2.1.

Afsnit 11.3. Oplysningskrav

Dansk Byggeri og **Affald Danmark** ønsker mulighed for fleksibel drift for sine virksomheder. Man ønsker derfor ikke, at virksomhederne bliver bundet til faste placeringssteder for de enkelte fraktioner. Det bør overvejes at give mulighed for fri placering, såfremt der etableres et impermeabelt underlag på hele pladsen.

Dansk Byggeri anfører endvidere, at det på grund af store sæsonudsving inden for de enkelte fraktioner og mellem fraktionerne indbyrdes er vanskeligt at anføre forventede mængder.

Miljøstyrelsen finder de pågældende oplysninger nødvendige, for at der kan meddeles en miljøgodkendelse. Men oplysningskravene er ikke til hinder for, at man undlader at anføre specifikke oplagssteder med et kryds på tegningen, men i stedet markerer bredere oplagsområder for at sikre fleksibiliteten. Især hvis man etablerer hele arealet med en impermeabel belægning, er det enkelt at kunne få tilladelse til at flytte fraktionerne/affaldstyperne. Alternativt er det også muligt i oplysningskravenes pkt. 14 at angive flere forskellige påtænkte opbevaringsmåder og steder for forskellige affaldsfraktioner.

Dansk Erhverv, Genvindingsindustrien og Affald Danmark foreslår ligeledes en række justeringer i afsnittet om oplysningskrav.

Miljøstyrelsen har justeret teksten i pkt. 14. Styrelsen er imidlertid ikke enig i, at placering af støjkilder kan udgå. For stationære støjkilder kan de markeres med et kryds. Planlægges der anvendt mobile støjkilder, indtegnes i stedet det areal, hvor man påtænker at anvende disse.

Under pkt. 16 skelnes der ikke mellem befæstede og impermeable arealer. Ansøger skal her beskrive arten af belægning med materialer og udførelse; godkendelsesmyndigheden vurderer herefter i hvert enkelt tilfælde, om kravet til befæstelse eller impermeabilitet er opfyldt. Det er alene godkendelsesmyndigheden, der afgør, hvilke befæstede arealer, der kan anses for at være impermeable. Det skal tilføjes, at Miljøstyrelsen har igangsat et projekt, der skal vejlede herom.

Oplysningskravet vedr. områder for påfyldning af og aftapning fra tanke med fyringsolie og motorbrændstof gælder både stationære og mobile tanke, og der ses ingen grund til at skelne mellem disse.

Såfremt klipning foregår med mobil næbsaks, der lejes ind f.eks. 3 gange årligt og benyttes 3 – 5 dage hver gang inden for kl. 8 – 16, er det bare det, man anfører under pkt. 21. Tilsvarende gælder knusning under pkt. 23.

Miljøstyrelsen er ikke enig i, at pkt. 31 bør ændres fra ”overfladevand fra særlige arealer” til ”impermeable arealer”. Den enkelte virksomhed ved umiddelbart, hvilke arealer man har til f.eks. jern og metal, mens man ikke umiddelbart ved, hvilke arealer miljømyndigheden vil kalde impermeable.

Miljøstyrelsen erkender, at det kan være vanskeligt for virksomheder i denne branche at anføre detaljerede oplysninger om spildevandsmængde, -sammensætning og rensning. Oplysninger om den forventede samlede spildevandsudledning er imidlertid nødvendig, for at kommunen kan meddele en spildevandstilladelse. Oplysningspunktet er ens i alle branchebilag, og den enkelte virksomhed må afgive oplysningerne så godt som muligt, således at kommunen efterfølgende kan meddele en spildevandstilladelse.

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål mener ikke, at pkt. 18 om oplysning om, hvor det organiske affald stammer fra, er gennemførlig, da slam til oplagring kan komme fra forskellige kilder under hele oplagingsperioden.

Miljøstyrelsen bemærker, at der ganske rigtigt ikke er noget til hinder for, at f.eks. flere forskellige typer slam bliver oplagret i den samme beholder, når blot evt. krav i medfør af slambekendtgørelsen overholdes. Formålet med oplysningskravet er at sikre, at godkendelsesmyndigheden i forbindelse med udarbejdelsen af godkendelsen har mulighed for at vurdere, om der er tale om almindelige og uproblematisk affaldstyper, eller om der evt. kan være tale om affaldstyper, som kræver særlige forholdsregler i forbindelse med indretning eller drift. Der indføres en præcisering i teksten.

Solrød kommune savner oplysningskrav vedr. sikring mod tyveri og offentlig adgang.

Miljøstyrelsen finder ikke, at dette kan reguleres i en miljøgodkendelse for disse virksomheder, hvor offentlig adgang ikke er normal.

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål, der repræsenterer det for branchen karakteristiske, at der ofte er tale om (gylle)beholdere eller oplagspladser, der midlertidigt lejes af tredjemand, beder Miljøstyrelsen om at afklare betegnelserne ”Virksomheder” og ”Anlæg”.

Miljøbeskyttelsesloven opererer med begreberne ”virksomheder, anlæg eller indretninger”, som definition på begrebet ”listevirksomhed”. I listen over godkendelsespligtige virksomheder kan man se, at nogle virksomheder benævnes som virksomheder, andre som anlæg. Det beror på, hvad der sprogligt falder bedst for. Indholdsmæssigt er der ingen forskel. Godkendelsespligten omfatter det anlæg/den virksomhed, der udfører de aktiviteter, der er nævnt under hvert listepunkt samt alle andre forurenende aktiviteter, der er teknisk eller forureningsmæssigt forbundet hermed. Den omstændighed, at et anlæg drives på et lejet areal eller i lejede bygninger, ændrer ikke noget på godkendelsespligten.

Generelt om vilkårene

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål ønsker oplyst, hvorvidt vilkårene i 11.4.1 og 11.4.2 er sideordnede, eller om vilkårene i afsnit 11.4.2 skal læses som et supplement til vilkårene i afsnit 11.4.1.

Miljøstyrelsen kan hertil oplyse, at vilkårene i de to afsnit er sideordnede.

Brancheforeningen har endvidere bemærket, at der refereres til både ”godkendelsesmyndighed” og ”tilsynsmyndighed” i vilkårene, og ønsker oplyst, om der er forskel på disse to myndigheder. Det ønskes anført i teksten i afsnit 11.4.2, hver gang der i teksten gives mulighed for at stille skærpede krav, at afgørelsen træffes ud fra en konkret vurdering. Endvidere bør der angives begrundelse samt en klagevejledning.

Miljøstyrelsen kan oplyse, at ”godkendelsesmyndighed” anvendes, hvor der er tale om at fastsætte vilkår i en miljøgodkendelse, mens ”tilsynsmyndighed” anvendes, hvor der er tale om de efterfølgende tilsynsopgaver inkl. evt. fastsættelse af påbud. I praksis er det i begge tilfælde kommunen. For virksomheder omfattet af listepunkt K 212 er kommunerne nemlig både godkendelses- og tilsynsmyndighed. Hvor der i standardvilkårene gives godkendelsesmyndigheden mulighed for at stille skærpede vilkår, er det angivet, hvilket hensyn skærpelsen skal være begrundet i. Det følger af forvaltningslovens regler, at der altid er begrundelsespligt i forbindelse med en afgørelse, og miljøbeskyttelsesloven indeholder regler, om hvilke afgørelser der kan klages over Kommunen skal altid sætte klagevejledning på afgørelsen. Det fremgår af loven.

Vilkår i afsnit 11.4.1

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien bemærker til vilkår 6 i afsnit 11.4.1, at det foreslåede vilkår vil bevirke en næsten daglig kontakt til tilsynsmyndigheden.

Miljøstyrelsen forventer, at en miljøgodkendelse er så rummelig, at det ikke vil være normalt, at en virksomhed modtager affald, der kræver denne særlige håndtering: afvisning eller henvisning til anden affaldsmottager – eller placering i særskilt oplagsområde. Det er ikke tanken, at tilsynsmyndigheden skal kontaktes, hvis virksomheden umiddelbart afviser affaldet eller henviser til anden mottager. Det er kun tanken, at tilsynsmyndigheden skal kontaktes, såfremt affaldet ikke afvises ved porten, men må opbevares midlertidigt i særskilt oplagsområde.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien bemærker til vilkår 8 i afsnit 11.4.1, at støvgener kan være mere eller mindre væsentlige for forskellige interessenter, og at der bør indføres støvimmissionsgrænser, således at det er lettere at kontrollere vilkårsoverholdelse eller ej.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at vilkåret om, at anlæg ikke må give anledning til væsentlige støvgener, som anvendes i flere branchebilag, er et vilkår med relativt ubestemt indhold og benævnes derfor ofte ubestemte ulempevilkår. Et ubestemt ulempevilkår er udtryk for, at indretningen og driften er godkendt, men med et forbehold om, at der skal træffes yderligere foranstaltninger, hvis det alligevel viser sig, at der opstår væsentlige ulemper for omgivelserne. Denne type vilkår anvendes, når en virksomhed ikke kan give præcise oplysninger om emissionernes størrelse, og hvor det vil være praktisk umuligt for godkendelsesmyndigheden at fastlægge en eksakt norm for forureningens størrelse. Den typiske anvendelse af denne type vilkår er derfor, når der er tale om lugt eller støv fra diffuse kilder. .

Miljøstyrelsens Referencelaboratorium spørger til det korrekte i at sætte emissionsgrænse for papirstøv, men ikke muliggøre rensningskrav for andre støvtyper.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at arbejdsgruppen har fundet, at papirstøv er den eneste relevante støvkilde at regulere, hvilket Miljøstyrelsen har fulgt. Vilkaeret er formuleret ud fra den forudsætning, at disse maskiner som regel er født med filter. Støvemissionerne er formentlig alt i alt så små, at de ikke skal reguleres efter luftvejledningen.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien bemærker til vilkår 15 i afsnit 11.4.1, at det bør være muligt at kunne modtage transformere med henblik på oplagring og afsendelse til godkendt oparbejder. De finder samtidig, at spåner med indhold af olie rester kan opbevares på befæstet areal med særskilt olieopsamling, uden at spånerne nødvendigvis skal være overdækkede.

Miljøstyrelsen tilføjer transformatorer i vilkår 15. Miljøstyrelsen er derimod ikke enig i, at olieholdigt affald kan opbevares uafdækket i det fri; regnvandsafløb forsynet med olieudskiller vil ikke være tilstrækkeligt. Arbejdsgruppen var enige i at være mere restriktive over for spåner med indhold af olie rester og køle-/smøremidler end for andet affald, der evt. kan afgive olie og væsker.

Miljøstyrelsen skal tilføje, at såfremt en virksomhed dagligt modtager sammensatte produkter, der indeholder farligt affald, er virksomheden ikke alene omfattet af listepunkt K 212, men også af listepunktet K 203. Godkendelsesmyndigheden skal i så fald stille vilkår til både hoved- og biaktiviteten med brug af standardvilkårene for både K 212 og K 203.

Affald Danmark finder vilkår 16 i afsnit 11.4.1 strammere end de vilkår, der forventes fastsat ved en kommende revision af elskrotbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen tilstræber, at samme forhold ikke er reguleret i flere parallelle bekendtgørelser. Elskrotbekendtgørelsen vil ikke stille krav til overdækning eller impermeabilitet på de selvstændige, midlertidige oplagspladser, der er omfattet af listepunkt K 212. Vilkaeret fastholdes derfor, men referencen til elskrotbekendtgørelsen fjernes. Det skal tilføjes, at det klart fremgår af bekendtgørelsen – s. 1 under Anvendelsesområde - at de krav, der fremgår af bekendtgørelse om håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (elskrotbekendtgørelsen), gælder foruden de vilkår, der fastsættes i medfør af disse standardvilkår, dvs. de to regelsæt supplerer hinanden.

Affald Danmark støttet af flere arbejdsgruppemedlemmer finder, at der med vilkår 16 er tale om en stramning af vilkår for skrotvirksomheder, der pt. har skrottet liggende på befæstet areal uden overdækning.

Miljøstyrelsen har genovervejet forslaget og har fjernet overdækningskravet. Indretning af oplagspladsen med impermeabel belægning og med fald, der sikrer kontrolleret afledning, sikrer, at olie og væsker, der måtte sive ud af skrottet, ikke resulterer i forurening af grundvand eller overfladevand.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien spørger til vilkår 17 i afsnit 11.4.1, hvornår jern- og metalskrot kan siges at afgive metalstøv, og de spørger til definitionen af inert affald.

Miljøstyrelsen mener, at langt det meste jern- og metalskrot afgiver metalstøv f.eks. ved neddeling. Jern- og metalrester og –støv, der ligger i jordoverfladen ved en virksomheds ophør, udvaskes og nedsiver med grundvandsforurening til følge. For at hindre dette, har Miljøstyrelsen støttet af et flertal i arbejdsgruppen derfor valgt at kræve befæstelse. Alternativt skal man bortgrave store jordmængder ledsaget af analyser ved ophør, hvilket ikke er ønskværdigt.

Ved inert affald forstås affald, der ikke undergår signifikante fysiske, kemiske eller biologiske forandringer. Det fremgår af Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald.

Dansk Erhverv og Genvindingsindustrien efterlyser et vilkår, der foreskriver, at skæreblanding kun må foregå på et befæstet areal, som består af enten beton eller stål.

Miljøstyrelsen er enig i, at skæreblanding bør foregå på et befæstet areal, men ønsker endvidere dette areal sikret mod evt. nedsivning af væsker eller olie. Samme betragtninger må gælde neddeling af jern- og metalskrot i øvrigt. Det gælder derimod ikke elektronikskrot, idet neddeling heraf ikke er omfattet af bilagets anvendelsesområde. Miljøstyrelsen er enig i, at der mangler et vilkår herom og har indføjnet et nyt vilkår. Det overlades dog til tilsynsmyndigheden at afgøre, hvilken form for befæstelse, der er acceptabel.

Affald Danmark savner vilkår eller henvisninger vedr. brandfare.

Miljøstyrelsen kan hertil oplyse, at regler i medfør af anden lovgivning ikke skal skrives ind i en miljøgodkendelse.

Vilkår i afsnit 12.4.2

HedeDanmark mener, at vilkår 5 og 6 i afsnit 12.4.2 med krav om overdækning af beholdere med slam eller andet organisk affald bør ændres. HedeDanmark anfører, at evt. lugtgener fra oplag af stabiliseret spildevandsslam typisk skyldes udvikling af gas i lageret, som ikke vil kunne tilbageholdes med en almindelig fast overdækning, at indholdet af ammoniak i slam er ganske lavt sammenlignet med indholdet i gylle, og at lugtgener begrænses mest effektivt ved overdækning med et lag snittet halm. HedeDanmark oplyser endvidere, at ca. 95 % af det spildevandsslam, der opbevares i gyllebeholdere, er fast slam, og at opbevaringsformen bl.a. vælges af hensyn til mulighederne for at styre lugtemissionen bedre, end hvis lageret havde ligget i en lagerhal.

HedeDanmark foreslår vilkår 5 og 6 ændret til: ”Godkendelsesmyndigheden kan påbyde, at beholdere med oplag af slam og andet organisk affald løbende skal neddækkes med snittet halm eller lignende for at begrænse lugtemissionen.”

Endvidere mener HedeDanmark, at det kan overvejes, om godkendelsesmyndigheden skal kunne kræve fast overdækning af pumpbart affald.

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål mener, at da oplag af stabiliseret slam og andet organisk affald som oftest sker i gylletanke, så må reglerne om opbevaring heraf også i så vid udstrækning som muligt være parallelt med reglerne i husdyrgødningsbekendtgørelsen.

Konkret mener brancheforeningen, at kravet om fast overdækning (i vilkår 5 og 6) skal erstattes med et krav om tæt overdækning af beholdere til slam i form af snittet halm eller lignende, idet et krav om fast overdækning vurderes at ville have uheldig betydning for genanvendelsen af slam og organisk affald til jordbrugsformål. Brancheforeningen mener endvidere, at overdækningskravet kun bør begrundes i lugtproblematikken, samt at det bør fremgå klart, hvorvidt der med afstandskravene refereres til boligen på den ejendom, hvor beholderen er beliggende, eller til boliger på nabomatrikler.

Brancheforeningen foreslår, at vilkår 5 og 6 ændres til: ”Beholdere i det fri med oplag af slam og andet organisk affald skal efter endt fyldning af beholder være forsynet med tæt overdækning i form af et lag på 10 cm snittet halm, letklinker eller lign. af hensyn til begrænsning af lugtgener, og hvis der er placeret i en afstand på mindre end 300 m fra nærmeste bolig på tilstødende matrikel/naboejendom.”

Miljøstyrelsens udkast til vilkår 5 og 6 i afsnit 12.4.2 har taget udgangspunkt i reglerne om gødningsopbevaring (husdyrgødningsbekendtgørelsen) og i slambekendtgørelsens regler om opbevaring af affald. Begreberne tæt og fast overdækning er således også i overensstemmelse med de begreber, der anvendes ved gødningsopbevaring. Styrelsen er enig i vurderingen af, at problemerne med emission af kvælstof fra oplag af stabiliseret slam og andet stabiliseret organisk affald i langt de fleste tilfælde må forventes at være mindre end for oplag af gylle. Derfor har styrelsen heller ikke i standardvilkårene fastsat krav om afstand til beskyttede naturtyper (sådan som husdyrgødningsbekendtgørelsen gør det).

Derimod kan oplag af slam og andet organisk affald give anledning til lugtgener, hvorfor vilkår 5 i standardvilkårene svarer til § 16, stk. 3 i husdyrgødningsbekendtgørelsen, som fastsætter, at beholdere med husdyrgødning (fra svin og kødædende pelsdyr), der etableres mindre end 300 m fra nabobeboelse, skal forsynes med fast overdækning. Slambekendtgørelsen fastsætter, at opbevaring af affald på brugers virksomhed kan ske på anlæg, der er placeret, indrettet og drevet i overensstemmelse med husdyrgødningsbekendtgørelsen, dvs. i beholdere med fast overdækning, hvis der er mindre end 300 m til nabobeboelse. Opbevaringen af slammet sker i disse tilfælde som oftest opblandet i gylle, hvorfor det kan være relevant i dette tilfælde at lægge sig tættere op ad kravene i husdyrgødningsbekendtgørelsen, end hvis der er tale om opbevaring af slam eller andet organisk affald, der ikke blandes op i gylle.

Styrelsen vurderer endvidere, at den nævnte overdækning med et tykkere lag (10 - 15 cm) snittet halm kan være en relevant mulighed i forbindelse med oplag af affaldstyper, der har så højt et tørstofindhold, at de kan bære halmlaget.

Styrelsen er enig i, at det bør præciseres, at der er tale om nabobeboelse.

Endelig vurderer styrelsen, at da fyldningen og tømning af beholderen kan vare flere uger, så er det relevant at forholde sig til, hvornår overdækningen skal være på plads, jf. også bemærkningerne til vilkår 7.

Vilkår 5 omformuleres derfor som følger: ”Beholdere i det fri med oplag af slam og andet organisk affald skal, hvis de er placeret i en afstand på mindre end 300 m fra nærmeste nabobeboelse, efter endt fyldning af beholder, være lukkede eller forsynet med enten fast overdækning i form af f.eks. teltoverdækning, betondæk eller lignende eller en tæt overdækning i form af et minimum 10 cm tykt lag befugtet, snittet halm, letklinker eller lign.”

Vilkår 6 udgør godkendelsesmyndighedens mulighed for i forbindelse med oplag af særligt lugtende affald eller oplag, der ligger særligt tæt på veje eller naboskel, at stille krav, der kan reducere lugtgenerne fra oplaget. Styrelsen vurderer, at vilkåret bør fastholdes med denne præcisering.

Affald Danmark synes det er uklart, om kravene i vilkår 5 og 6 i afsnit 12.4.2 kun dækker oplag i beholdere.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at kravene kun omfatter oplag i beholdere, men styrelsen er blevet opmærksom på, at sidste del af vilkår 10 om overdækning af oplag af affald på oplagspladser hører under "luftforurening", hvorfor det flyttes til dette afsnit. Bestemmelsen revideres i øvrigt, jf. nedenfor..

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål bemærker til vilkår 7, som giver godkendelsesmyndigheden mulighed for af hensyn til begrænsning af lugtgener at fastsætte vilkår om en mindsteafstand fra oplag til skel, at der ikke bør opstilles eller gives mulighed for, at der bliver stillet andre krav til oplagring af organisk affald, end hvad husdyrgødningsbekendtgørelsen fastsætter. Heri fastsættes det, at beholdere til husdyrgødning skal placeres minimum 30 m fra naboskel, og der er mulighed for dispensation.

Miljøstyrelsen er enig i, at muligheden for at fastsætte særlige afstandskrav kan fjernes, idet de øvrige bestemmelser i vilkår 5 - 9 bør være tilstrækkelige til at sikre en tilstrækkelig begrænsning af lugtgener.

Vilkår 7 giver godkendelsesmyndigheden mulighed for at fastsætte vilkår om, at fyldning og tømning kun kan finde sted i bestemte tidsrum. Styrelsen vurderer, at det bør præciseres, at godkendelsesmyndigheden både kan fastsætte vilkår om det daglige tidsrum, inden for hvilket der må ske fyldning og tømning, og vilkår om, hvor lang tid der må gå alt i alt inden endt fyldning eller tømning, uden at lageret skal overdækkes undervejs.

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål anfører til vilkår 8 om, at anlægget ikke må give anledning til væsentlige lugtgener uden for virksomhedens område, at bestemmelsen er uheldig og alt for bred. Bestemmelsen bør være underlagt begrundelsespligt og klageadgang. Det bør ligeledes pointeres, i lighed med husdyrgødningsbekendtgørelsen, at anlæg, der er lovligt placeret ved ikrafttræden af standardvilkårene, fortsat kan være placeret samme sted.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at vilkåret om, at anlæg ikke må give anledning til væsentlige lugtgener, som anvendes i flere branchebilag, er et vilkår med relativt ubestemt indhold og benævnes derfor ofte ubestemte ulempevilkår. Et ubestemt ulempevilkår er udtryk for, at indretningen og driften er godkendt, men med et forbehold om, at der skal træffes yderligere foranstaltninger, hvis der alligevel skulle opstå væsentlige ulemper for omgivelserne. Det følger af forvaltningslovens regler, at kommunen har begrundelsespligt. Afgørelser med påbud om yderligere foranstaltninger træffes med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 41, og sådanne afgørelser kan påklages til Miljøklagenævnet.

Med hensyn til spørgsmålet om et bestående anlægs lovlige placering kan det oplyses, at et anlæg, der tidligere er godkendt, naturligvis er lovligt under forudsætning af, at vilkårene overholdes. Anlæggets fortsatte placering det pågældende sted er ikke til diskussion i forbindelse indførelsen af standardvilkår for den pågældende virksomhed.

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål mener, at kravet i vilkår 9 om omfangsdræn bør udgå, idet kravene til beholderne bør svare til kravene i husdyrgødningsbekendtgørelsen.

Miljøstyrelsen vurderer, at kravet om omfangsdræn er udtryk for bedst tilgængelig teknologi. Mange gyllebeholdere har allerede omfangsdræn i dag. For eksisterende virksomheder skal der ved revurdering foretages en vurdering af, i hvilket omfang det eksisterende anlæg er i stand til at overholde de krav, der fremgår af standardvilkårene.

Miljøstyrelsen er blevet opmærksom på, at formuleringen i vilkår 9 er lidt uklar mht. kravene til beholderens tilstand på ethvert givent tidspunkt. Miljøstyrelsen supplerer derfor teksten i vilkåret med: "Beholdere skal være i god vedligeholdelsesstand. Utætheder skal udbedres så hurtigt som muligt, efter at de er konstateret."

Affald Danmark finder, at vilkår 5, 6 og 10 i afsnit 12.4.2 om oplag af stabiliseret slam og andet stabiliseret organisk affald virker for omfattende for ufarlige fraktioner som f.eks. kompost fra have- og parkaffald. Affald Danmark mener således, at oplagringen som minimum bør kunne tillades, uden at der er krav om overdækning.

Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål bemærker til det sidste afsnit i vilkår 10 (ved en fejl benævnt vilkår 9), at overdækningskravet ved udendørs oplag bør præciseres, så det kun er oplag, som ikke ligger på en fast plads med opsamling af saftfløb og regnvand, som skal være omfattet af overdækningskravet. Brancheforeningen henviser til, at der i den kommende slambe-kendtgørelse forventes mulighed for oplagring af slam i markstakke.

Miljøstyrelsen henviser til bemærkningerne ovenfor under "anvendelsesområde", hvoraf det fremgår, at Miljøstyrelsen ikke vurderer, at standardvilkårene skal omfatte oplag af kompost. Organisk affald, der skal komposteres, er ikke stabiliseret, og oplag heraf er derfor omfattet af afsnit 12.4.1. Her vil Miljøstyrelsen, som beskrevet tidligere i nærværende afsnit, fastsætte et nyt vilkår om oplag af have- og parkaffald.

Formålet med standardvilkårets krav om overdækning er at forebygge lugtgener. Kravet om en overdækning, der sikrer mod kontakt med nedbør, muliggør valg af enten et vandtæt eller et luft- og vandtæt materiale afhængig af karakteren af affaldet. Kravet præciseres og suppleres med en bestemmelse om, at kravet gælder, hvis der er mindre end 300 m til nærmeste beboelse i lighed med kravene for oplag i beholdere: "Oplag på oplagspladser i det fri, jf. vilkår 11, skal, hvis de er placeret i en afstand på mindre end 300 m fra nærmeste nabobeboelse, være overdækkede med enten vandtæt eller vand- og lufttæt materiale, således at oplaget ikke kommer i kontakt med nedbør."

Miljøstyrelsen bemærker, at den mulighed, der evt. er på tale for brugers oplagring af slam i markstakke, p.t. omhandler oplagring af slam, der er kontrolleret hygiejniseret og ikke væskeafgivende, som er overdækket, så vand ikke kan trænge ind i stakken, og som overholder afstandskravene for gødningsopbevaringsanlæg i lov om miljøgodkendelse af husdyrbrug.

Det er imidlertid ikke styrelsens indtryk, at en sådan form for oplagring vil være relevant for særligt mange K 212 virksomheder, der videreformidler affaldet til andre brugere. Da kompost endvidere undtages fra standardvilkårene, og da det endnu ikke er endeligt afgjort, om ovennævnte mulighed bliver indført med den nye slambekendtgørelse, vurderer Miljøstyrelsen ikke, at der bør være noget standardvilkår om oplagring i markstak.

4. Bemærkninger til K 213

Generelt om anvendelsen af K 213

Danbio ser med tilfredshed på, at der er udarbejdet standardvilkår, og at dette vil lette proceduren for godkendelse af biogasanlæg i fremtiden.

Danbio bemærker, at vilkårene ser ud til at være rettet mod etablering af biogas fællesanlæg. Det er imidlertid vigtigt, at også store gårdanlæg er af en størrelse (over 30 t biomasse pr. døgn), der betinger en miljøgodkendelse. Danbio foreslår derfor, at der med fordel (og uden miljømæssige problemer) kan indføres flere beføjelser for godkendelsesmyndigheden for at fravige de generelle krav.

Miljøstyrelsen forstår Danbio's bemærkning således, at Danbio ønsker, at biogasanlæg på husdyrbrug også omfattes. Standardvilkårene for K 213 omfatter alle de biogasanlæg, der godkendes som hovedaktivitet K 213, eller som udgør en K 213 biaktivitet til en anden bilag 2 virksomhed, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 15.

Virksomheder, hvor hovedaktiviteten er husdyrbrug og biogasanlægget er biaktivitet, er omfattet af den nye bekendtgørelse om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug (bekendtgørelse nr. 1696 af 19. december 2006 om tilladelse og godkendelse m.v. af husdyrbrug). Her fastsætter § 2, stk.3, at "Hvis der på et husdyrbrug udføres en eller flere biaktiviteter, som er optaget på listen i bekendtgørelsen om godkendelse af listevirksomhed bilag 1 og 2, omfatter vurderingen alle forurenende aktiviteter på husdyrbruget, og kommunalbestyrelsen træffer samtidig afgørelse, om der kan meddeles tilladelse eller godkendelse efter miljøbeskyttelses § 33 og § 10, § 11 eller § 12 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, jf. miljøbeskyttelseslovens § 84b og § 68 i lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug".

Dvs. den godkendende myndighed skal lave en samlet vurdering af hele virksomheden og alle tilhørende biaktiviteter.

Af den grund er det ikke obligatorisk at anvende standardvilkårene på biogasanlæg på husdyrbrug. Der er imidlertid ikke noget til hinder for, at godkendelsesmyndigheden kan anvende standardvilkårene, men afgørelsen om en godkendelse af et "gårdbiogasanlæg" vil i givet fald blive meddelt som en individuel § 33-godkendelse på basis af en individuel vurdering i sammenhæng med husdyrbruget.

KL bemærker, at på en del biogasanlæg udnyttes gassen til kraftvarmeproduktion, og der bør derfor i standardvilkårene henvises til vilkårene for kraftvarmeanlæg.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at der i 13.3. oplysningskrav er gjort opmærksom på, at hvis virksomheden anvender anlæg, der er omfattet af bilag 5, afsnit 2 og 3, skal ansøgningen tillige indeholde de oplysninger, der er relevante for disse anlæg, jf. afsnit 2.3 og 3.3. Dette er en henvisning til standardvilkår for G201 og G202 (kraftvarmeproducerende anlæg).

EnergiGruppen Jylland driver 3 biogasanlæg og er i forbindelse med revurdering af miljøgodkendelserne bekymret for, at indførelse af standardvilkårene vil medføre så store merudgifter, at mindst et anlæg må lukke. EnergiGruppen foreslår derfor korrektioner af vilkår 3, 4, 6, 14 og 26, alternativt, at Miljøstyrelsen giver dispensation på de områder, hvor kravene ikke med sikkerhed eller kun marginalt må formodes at forbedre miljøet.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke følgende: Det fremgår af godkendelsesbekendtgørelsen (nr.1640 af 13/12 2006) § 15, stk. 2, at godkendelsesmyndigheden undtagelsesvis kan afvige fra standardvilkårene i bilag 5. Det indebærer, at standardvilkårene normalt ikke skal fraviges, når det gælder nye virksomheder og ved godkendelsespligtige ændringer eller udvidelser af virksomheder, der er omfattet af bilag 5.

Ved revision af en godkendelse til en virksomhed, der er omfattet af bilag 5, skal standardvilkårene som hovedregel også anvendes, jf. § 19. Men hvis virksomheden har svært ved at leve op til standardvilkårene på kort eller langt sigt, er der i § 15, stk. 2 hjemmel til f.eks. permanent at fravige standardvilkårene eller fravige standardvilkårene for en kortere periode med frist til at indrette sig på de nye vilkår. Godkendelsesmyndigheden må bl.a. vurdere proportionalitet mellem miljøforbedring og investering. EnergiGruppens ønske om mulighed for afvigelse fra standardvilkår ved revurderinger er således allerede muligt med gældende lovgivning.

Allerede godkendte anlæg, dvs. tidligere meddelte godkendelser uden standardvilkår, beholder deres godkendelser med de rettigheder og pligter, der følger heraf. Den omstændighed, at der er udarbejdet standardvilkår for anlæggene, betyder altså ikke, at tidligere godkendte anlæg automatisk skal have udskiftet deres godkendelser med standardvilkår. Overgangen til standardvilkår bliver først aktuel i følgende to situationer:

1. Hvis et biogasanlæg ændres eller udvides på en sådan måde, at det kræver godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33, meddeles en tillægsgodkendelse med udgangspunkt i bilag 5. Oplysningskravene ved ansøgning skal benyttes, lige som standardvilkårene skal anvendes.

2. Den anden situation, hvor standardvilkårene kommer "i spil" på et eksisterende biogasanlæg er, når der er forløbet 8 år fra meddelelse af en godkendelse uden standardvilkår (dvs. ved retsbeskyttelsens ophør). I den situation kan tilsynsmyndigheden tage godkendelsen op til revision, jf. miljøbeskyttelseslovens § 41 b, stk. 1. Revisionen kan ske på såvel tilsynsmyndighedens som virksomhedens initiativ.

Ved revision af et biogasanlægs miljøgodkendelse, der er blevet omfattet af standardvilkår, er tilsynsmyndigheden forpligtet til at anvende standardvilkårene i forbindelse med revisionen, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 19. Det betyder, at godkendelsen som udgangspunkt skal erstattes af en standardgodkendelse.

Hvis der er standardvilkår, som det eksisterende biogasanlæg ikke vil kunne overholde, uden at biogasanlægget påføres uforholdsmæssigt store omkostninger, kan vilkårene helt eller delvis fraviges, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 2. Det samme gælder, hvis den miljømæssige forbedring vil være marginal i forhold til de omkostninger, der er forbundet med at følge standardvilkårene.

Udgangspunktet er altså, at det skal vurderes om og i hvilket omfang eksisterende biogasanlæg er i stand til at overholde de krav, der fremgår af standardvilkårene. Hvis det er teknisk og økonomisk muligt at leve op til de nye krav, så er tilsynsmyndigheden efter godkendelsesbekendtgørelsens § 19 forpligtet til at pålægge biogasanlægget at overholde disse, selvfølgelig med den nødvendige tid til at gennemføre de nødvendige ændringer på virksomheden. Det generelle proportionalitetsprincip gælder altså også for disse afgørelser.

Holstebro kommune foreslår en række ekstra vilkår. Disse forslag er så vidt mulig behandlet under de vilkår, hvor de naturligt passer ind. Et par forslag kan dog ikke relateres til andre vilkår.

Holstebro kommune ønsker et vilkår med teksten "Tilsynsmyndigheden skal straks underrettes om driftsforstyrrelser eller uheld, der medfører forurening af omgivelser eller fare derfor".

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at virksomheden ifølge MBL § 71 altid er forpligtiget til at gøre dette. Derfor er der ikke behov for at medtage et ekstra vilkår herom.

Endvidere ønsker Holstebro Kommune et vilkår om, at virksomheden ikke uden tilsynsmyndighedens skriftlige tilladelse må modtage andre typer råvarer til afgangning i anlægget end beskrevet i godkendelsen.

Standardvilkårene fokuserer på at regulere de udslip til omgivelserne, som et biogasanlæg vil give anledning til. Så længe anlægget kan overholde de standardvilkår, der stilles til forurening af omgivelserne, finder Miljøstyrelsen ikke det er nødvendigt, at anlægget skal have særskilt tilladelse til at anvende nye råvarer/affaldstyper i anlæggets produktion af biogas.

Miljøstyrelsen har efter høringen rettet henvendelse til Arbejdstilsynet for at sikre, at der ikke er dobbelt regulering med Arbejdstilsynets regler. Arbejdstilsynet har svaret, at for enkelte vilkår er der tale om forhold, som Arbejdstilsynet har reguleret. Miljøstyrelsen har derfor valgt at undlade eller ændre vilkår, hvor arbejdstilsynet har regler, som helt eller delvist dækker vilkår. Det fremgår under de enkelte vilkår.

Miljøstyrelsen har derudover foretaget enkelte redaktionelle ændringer i teksten.

Bemærkninger til 13.2: Beskrivelse af de væsentligste miljøforhold.

Force foreslår, at kilderne til luftforurening uddybes med CH₄ og H₂S fra udslip via sikkerhedsventiler og med CH₄, H₂S og SO₂ fra forbrænding i fakkell.

Miljøstyrelsen præciserer formuleringen "Udslip af især svovlbrinte fra biogas via sikkerhedsventiler og ved ufuldstændig forbrænding i fakkell." SO₂ udslip fra fakkell vurderes ikke at være et væsentligt miljøforhold. CH₄ er en klimagas og reguleres ikke som luftforurening.

Bemærkninger til 13.3: Oplysningskrav ved ansøgning

Oplysningskrav pkt. 23 og 26 : "Emissioner af lugt fra hvert afkast" i punkt 23), samt "Oplysninger om virksomhedens emissioner fra diffuse kilder, herunder lugt" i punkt 26). **Force** bemærker, at disse emissioner ikke umiddelbart kan beregnes eller forudsiges med stor nøjagtighed, men må måles, når anlægget er i drift.

Punkt 23) foreslås omformuleret til "Forventede emissioner af lugt fra hvert afkast", og at "beregninger af nødvendige afksthøjder skal foretages ud fra de forventede emissioner". Begge punkter foreslås suppleret med krav om redegørelse for hvilke tiltag, der gøres for at sikre mindst mulig emission af lugt fra afkast og diffuse kilder.

Miljøstyrelsen er enig i, at der for biogasanlæggene i mange tilfælde kan blive tale om at anslå lugtemissionen. Men det samme kan være tilfældet for andre virksomheder og forureningsparametre, og formuleringerne svarer til de generelle formuleringer, som anvendes i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 4, der omfatter oplysningskrav for bilag 2- virksomheder. Her anvendes ikke forventede emissioner. Miljøstyrelsen fastholder derfor formuleringen. Miljøstyrelsen finder ikke, at det er nødvendigt med en redegørelse for tiltag, når der er lavet standardvilkår.

Oplysningskrav 27

Solrød Kommune ønsker kravet udvidet med oplysninger om type og størrelse af sandfang og olieudskillere, brug af vaskemidler, type og mængde, samt anvendelse af højtryksspuling.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at der er krav om oplysning af størrelse af sandfang og olieudskillere. Miljøstyrelsen ser ikke særlige behov for, at der bliver krav om flere oplysninger vedrørende spildevand. De ønskede oplysninger er allerede indeholdt i oplysningskravet.

Bemærkninger til vilkårene

Der er i teksten refereret til de vilkårsnumre, som blev anvendt i høringsudkastet. Vilkårsnumrene er ændret i den endelige udgave.

Vilkår 3

EnergiGruppen Jylland anfører, at hvis godkendelsesmyndigheden stiller krav om, at påfyldning af køretøjer skal ske indendørs eller, at der ved udendørs påfyldning skal ske afsugning af fortrængningsluft, vil det medføre store ekstra omkostninger for deres eksisterende anlæg.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at udgangspunktet i vilkår 3 er, at påfyldning kan ske udendørs uden afsugning af fortrængningsluft. Det er kun, hvis der risiko for lugtgener hos nærmeste omkringboende, at der kan kræves indendørs påfyldning eller afsugning af fortrængningsluft. Kommunen tager konkret stilling til, om der er nødvendigt, både i forhold til nye anlæg og eksisterende anlæg.

Vilkår 4

Holstebro kommune ønsker krav om at overdækning af tanke skal være gastætte.

EnergiGruppen Jylland anfører, at overdækning af efterlagringstanke på to af deres eksisterende anlæg vil være meget omkostningskrævende. De mener, at afgasset gylle lugter mindre end rå gylle, og de mener derfor ikke, at biogasanlæggene skal have skærpede krav i forhold til landbruget.

Miljøstyrelsen mener, at kravet om, at tankene skal være forsynet med tætsluttende fast overdækning, er tilstrækkeligt for beholdere, som ikke fungerer som efterlager med gasopsamling.

Kravene om fast overdækning tager udgangspunkt i de gældende regler for oplag af flydende husdyrgødning fra 1. januar 2007 samt et ønske om at sikre så effektiv en reduktion af lugtemission fra biogasanlægget som muligt. Derfor er der krav om, at både fortanke og efterlagringstanke er forsynet med fast overdækning, selv om der på husdyrbrug er mulighed for i en række situationer at erstatte den faste overdækning (bestående af f.eks. et betondæksel eller en teltoverdækning) med en tæt overdækning (bestående af f.eks. snittet halm) både for oplag af rå og af efterbehandlet gylle.

Miljøstyrelsen er klar over, at en efterfølgende etablering af fast overdækning på eksisterende tanke kan være særligt omkostningskrævende, men for eksisterende virksomheder er der ved revurdering mulighed for at fravige standardvilkårene efter en konkret vurdering, jf. godkendelsesbekendtgørelsens § 15, stk. 2, se nærmere herom ovenfor.

Planenergi mener, at en del af vilkår 4 ”energiafgrøder kan dog opbevares i overdækkede udendørs stakke, således at oplaget ikke kommer i kontakt med nedbør” er for restriktivt, da det udelukker en metode, der anvendes i Tyskland med tilsåning af korn på stakke af ensilerede energiafgrøder.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at årsagen til at kræve overdækning skyldes, at lugtgener fra udendørs oplag af energiafgrøder skal begrænses. Metoden med såning af korn kan ikke udelukkes at ville medføre lugtproblemer. Da metoden ikke har været afprøvet i Danmark, har den ikke indgået i overvejelserne om standardvilkårene. Såfremt metoden i fremtiden vil vise sig brugbar, vil Miljøstyrelsen overveje den i forbindelse med en revision af standardvilkårene for K 213. Energiafgrøder anvendes pt. i meget lille omfang på danske biogasanlæg. Miljøstyrelsen fastholder derfor formuleringen.

Vilkår 6

EnergiGruppen Jylland anfører, at indendørs aflæsning af blegejord ikke vil kunne lade sig gøre i de nuværende aflæsehaller som Energi gruppen har på grund af tipvognenes højde. Endvidere vil krav om, at der er en indadgående luftstrøm i hallen, når døre og porte er åbne, medføre kraftig udsugning, som vil være meget dyrt.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at for eksisterende virksomheder er der ved revurdering, som tidligere nævnt, mulighed for at fravige standardvilkårene. Med hensyn til aflæsning af blegejord skal opmærksomheden henledes på, at godkendelsesmyndigheden i vilkår 6 har mulighed for at tillade aflæsning udendørs. Blegejord kunne være en sådan affaldstype.

Kravet om en indadgående luftstrøm i hallen, når døre og porte er åbne, har Miljøstyrelsen frafaldet. Forarbejde i forbindelse med lugtvejledningen har vist, at et sådant krav er meget vanskeligt at dokumentere. Der kan f.eks. være en indadgående strøm et sted i porten, mens der et andet sted kan være en udadgående strøm, og det er desuden afhængig af vejrforholdene. Det tilsvarende krav i vilkår 9 (vaskehal) er ligeledes frafaldet.

Vilkår 11

Force foreslår, at ”Udstyr til tryk- og vakuumsikring” bør rettes til ”Udstyr til overtryk- og vakuumsikring” eller til ”Udstyr til sikring mod over- og undertryk”.

Arbejdstilsynet har oplyst, at de allerede har regler, der dækker vilkår 11. Miljøstyrelsen har derfor valgt at udelade vilkår 11.

Vilkår 12

Danbio foreslår, at kravet om, at der etableres gasfakkel, bør suppleres med, at der som alternativ til gasfakkel kan etableres gaskedelanlæg, der kan opfylde det samme formål.

Planenergi bemærker, at anlægget ofte har en reservekapacitet til gasmotoren. Hvis motoren ikke kan aftage gassen, kan en gasbrænder med tilstrækkelig kapacitet klare opgaven. En reservekapacitet i form af en gasbrænder bør derfor tillades i stedet for en gasfakkel.

DI anfører, at kravet om en gasfakkel ikke primært er begrundet i miljøhensyn, men skyldes sikkerhedskrav og derfor kan kravet ikke medtages i en miljøgodkendelse.

Force anfører, at faklen naturligvis mindst skal kunne brænde den dimensionsgivende biogasproduktion, men den skulle også gerne kunne brænde den maksimalt mulige biogasproduktion. I forbindelse med driftsproblemer og/eller tilsætning af andre restprodukter med henblik på forøget biogasproduktion, kan der forekomme endog meget kraftig biogasproduktion, som langt overstiger det normale.

Miljøstyrelsen er ikke enig med DI i, at gasfaklen er begrundet af sikkerhedskrav. Gasfaklen har til formål at kunne afbrænde biogas, der ikke kan afsættes til gasmotor eller gaskedel på grund af driftsstop eller dårlig gaskvalitet. Hvis gassen ikke afbrændes, vil den blive udledt til luften og give anledning til lugtgener.

Miljøstyrelsen kan støtte Danbio og Planenergis forslag om, at godkendelsesmyndigheden kan fravige kravet om en gasfakkel, hvis der kan dokumenteres tilstrækkelig kapacitet for alternative muligheder for afsætning af gassen i situationer, hvor der produceres mere gas end der forbruges, gasudnyttelses anlægget er ude af drift eller gaskvaliteten er for ringe typisk med for højt svovlbrinteindhold. Endvidere bør kravet kunne afviges, hvis der ikke er risiko for lugtgener for de omkringboende. Vilkåret er ændret i overensstemmelse hermed.

Miljøstyrelsen har valgt betegnelsen dimensionsgivende gasproduktion, da det er en kendt værdi på anlægget. Det vil være vanskeligt at definere og sætte krav til den maksimale gasproduktion. Miljøstyrelsen fastholder derfor formuleringen.

Vilkår 14

EnergiGruppen Jylland anfører, at et af deres anlæg ikke har niveauovervågning via SRO-anlægget for efterlagringstanke, og at krav om opfyldelse af vilkår 14 vil være meget omkostningskrævende set i forhold til, at efterlagringstankene hver især kun bliver fyldt op en gang om året, og at der dagligt føres kontrol med niveauet i tankene.

Arbejdstilsynet har oplyst, at de allerede har regler, der dækker vilkår 14, hvad angår anlæg til overvågning, styring og alarmering.

Miljøstyrelsen har derfor valgt at slette denne del af vilkår 14. Dog er krav om afbrænding af biogas i nødsituationer samt krav om alarmering af personale fastholdt i andre vilkår.

Da kravet om SRO anlæg ikke medtages, er det problem, som energigruppen påpeger, ikke længere aktuelt i forhold til denne regulering.

Vilkår 18

Holstebro kommune mener, at vilkåret bør udbygges med driftsinstruktioner, der omfatter forholdsregler i tilfælde af større udslip af gylle og gas.

Arbejdstilsynet har oplyst, at de har regler der dækker driftsinstruktioner.

Miljøstyrelsen har valgt at justere vilkår 18, således at emner i driftsinstruksen, som er sammenfaldende med Arbejdstilsynets regler, er udeladt. Arbejdstilsynet har generelt krav om instruktioner ved driftsforstyrrelser og uheld. Miljøstyrelsen mener, at dette også inkluderer større udslip af gylle og gas. Men i øvrigt følger det af miljøbeskyttelseslovens § 71, at virksomheden skal underrette kommunen ved større uheld.

Vilkår 26

Holstebro kommune foreslår, at der ved udendørs omlastning af biomasse skal være etableret spildbakke eller lignende under pumpestudsens til opsamling af mindre spild, og at der i tanke til gylle skal være tekniske anordninger, der sikrer mod utilsigtet udslip ved omlastning af gylle (hævertbrydende funktion). Holstebro kommune har uddybende oplyst, at det drejer sig om tanke med afgasset gylle, hvor der kan være risiko for udstrømning af afgasset gylle ved pålæsning, hvis en slangekobling går af.

Miljøstyrelsen er enig i, at det er et udmærket forslag til at håndtere mindre mængder spild og til at forhindre utilsigtet spild ved pålæsning af afgasset masse, men i vilkår 17 er der krav om, at spild straks skal opsamles, og derfor vil det være op til virksomheden at sikre og forebygge spild. Miljøstyrelsen vurderer derfor ikke, at der er behov for nye detaljerede vilkår.

EnergiGruppen Jylland mener, at hvis deres eksisterende anlæg skal leve fuldt op til kravet i vilkår 26, vil det blive urimeligt dyrt i forhold til den miljømæssige gevinst som opnås.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at det som ovenfor nævnt er muligt at fravige standardvilkårene for eksisterende virksomheder ved revurdering, hvis det viser sig, at et eller flere vilkår ikke er mulige at overholde.

Vilkår 27

Vilkår 27 og vilkår 9 omhandler begge rengøring af køretøjer.

Force bemærker, at i følge vilkår 9 skal dette ske indendørs, og i følge vilkår 27 må det kun ske på et impermeabelt areal. Der bør kun være et vilkår om vask af køretøjer, så der ikke er mulighed for fejltagelser. I følge vilkår 27 er det naturligt at opfatte den omtalte vaskeplads, som værende placeret udendørs.

Miljøstyrelsen er enig i, at det kan misforstås og præciserer vilkår 27.

Vilkår 32

Holstebro kommune foreslår, at for biogasanlæg, der bliver placeret i områder med sårbart grundvand, bør der kunne stilles ekstra krav til tankanlæg til sikring mod utilsigtet udslip af gylle, f.eks. etablering af membran under tanke.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at kravene til beholdere til oplag af biomasse, som tidligere nævnt, tager udgangspunkt i de gældende regler (bekendtgørelse nr. 1695) for beholdere til oplag af flydende husdyrgødning fra 1. januar 2007. Endvidere omfatter vilkårene krav om omfangsdræn og kontrol af disse månedligt, jf. vilkår 24. Miljøstyrelsen vurderer, at dette er tilstrækkeligt til at sikre mod udsivning fra underjordiske tanke. For overjordisk udslip af biomasse er der i vilkår 32 mulighed for, at godkendelsesmyndigheden efter konkret vurdering kan kræve, at der etableres et tilbageholdelsessystem, hvis der er risiko for, at et eventuelt spild af biomasse kan forurene nærliggende vandløb, søer eller lignende. Miljøstyrelsen fastholder derfor formuleringen i vilkår 32, men tilføjer ”vandindvindingsanlæg”.

Vilkår 36

KL anfører, at det bør tilføjes, at forskellige typer af farligt affald ikke må blandes sammen.

Miljøstyrelsen kan hertil oplyse, at det fremgår af affaldsbekendtgørelsen nr. 1634 af 13/12 2006, § 67, at farligt affald ikke må sammenblandes. Det er derfor ikke nødvendigt med et krav om dette i miljøgodkendelsen.

Vilkår 43

Force anfører, at det ikke er hensigtsmæssigt at kræve funktionsafprøvning af udstyr til overtryk- og vakuumsikring, for det kan ikke ske uden udslip af biogas. Kravet bør derfor reduceres til kun at omfatte eftersyn af overtryk- og vakuumsikringer.

Miljøstyrelsen har som ovenfor nævnt udeladt vilkåret om overtryk og vakuumsikring, hvorfor det ikke er aktuelt at kræve funktionsafprøvning.

Vilkår 45

Holstebro kommune anfører, at driftsjournalen bør suppleres med følgende: Hvem afleverer råvarer: I hvilke mængder og tidspunkt for aflevering, samt hvem der aftager råvarer: I hvilke mængder og tidspunkt for afhentning.

Miljøstyrelsen finder ikke, at der i forhold til at overholde vilkårene i miljøgodkendelsen er en begrundelse for at kræve, at der føres driftsjournal over, hvem der leverer, eller hvem der aftager råvarer/affald fra anlægget. Endvidere skal anlægget ifølge Plantedirektoratets regler indberette disse oplysninger årligt til Plantedirektoratet.

5. Bemærkninger til A 205

Generelle bemærkninger

KL mener, at der har været meget kort tid til rådighed til at vurdere udkastet. KL opfordrer derfor til, at høringsfrister i fremtiden gøres længere.

CO oplyser, at det fremgår, at standardvilkår angår "...et hertil indrettet produktionsareal på 1.000 m² eller derover.", men at det bør tydeliggøres, at det også omhandler udendørs arealer i tilknytning til det egentlig produktionsareal, jf. punkt 10.2 om støj og vibrationer, som netop omhandler støj og vibrationer udendørs.

For alle listevirksomheder skal der gives en 'samlet godkendelse'. Ved en samlet godkendelse forstås, at alle virksomhedens anlæg, aktiviteter, emissioner mv. samlet eller enkeltvis er godkendt efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Dette fremgår af godkendelsesbekendtgørelsen, som disse standardvilkår indsættes i.

Bemærkninger til 'Anvendelsesområde'

KL mener, at det ville være rigtig rart og serviceminded, hvis man i sidste afsnit kunne oplyse, hvad det er afsnit 5 omhandler (A 203 Overfladebehandling af jern, stål og andre metaller).

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at der kan være afgrænsningsproblemer mellem de to listepunkter, hvilket der ville være med eller uden standardvilkår, men af lovtekniske grunde kan standardvilkårene ikke indeholde fortolkningsbidrag. Miljøstyrelsen er opmærksom på behovet for vejledning også på dette punkt.

Bemærkninger til 'Væsentlige miljøpåvirkninger'

DI ønsker under afsnittet om affald, at der skrives: "Kasseret køle-smøremiddel fra kold bearbejdning....", hvor kasseret ønsket tilføjet.

Miljøstyrelsen tilføjer ordet 'Kasseret'.

CO ønsker, at "Kold" bør udgå i sætningen, så punktet omhandler al køle-smøremiddel i lighed med det efterfølgende punkt om spild af køle-smøremiddel, under afsnittet om risiko for jord, grundvand eller overfladevand.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at "kold" refererer alene til massebevarende "kold" bearbejdning af plader af jern, stål eller metal som bukning, dybtræk m.m. samt trådtrækning, flowforming (trykvalsning) og pladevalsning, hvorfor Miljøstyrelsen ikke ændrer dette, da øvrige processer, hvor der også kan opstå affald fra køle-smøremidler, nævnes efterfølgende.

Bemærkninger til 'Ansøgningskrav'

E. Situationsplan over virksomhedens indretning.

KL oplyser, at der bør være oplysningskrav om placering af olietanke og spildolietanke. Det er nok ment, at det skal oplyses under punktet: "- placering af oplag af råvarer, hjælpestoffer og affald", men det kan med fordel udspecificeres.

Miljøstyrelsen er enig og specificerer oplysningskrav i forhold til olie- og spildolietanke.

H. Oplysninger om forurening og forureningsbegrænsende foranstaltninger

Luftforurening

KL mener, at her bør indsættes oplysninger om evt. fyringsanlæg, f.eks. kan man anvende beskrivelsen fra B 202: "Leverandørens dokumentation for, at energianlæg kan overholde de emissionsgrænseværdier, der fremgår af Miljøstyrelsens gældende vejledning om begrænsning af luftforurening fra virksomheder. Afkasthøjder beregnes som anført i vejledningen." **KL** angiver i den forbindelse, at kravet i B 202 om oplysninger ikke er fulgt op af et vilkår, og spørger om det skyldes, at reguleringen sker efter anden lovgivning? Det kunne være rart med en lille servicemeddelelse, hvis det er tilfældet.

I forbindelse med høringen af standardvilkårene for A 203 i 2005 meddelte Miljøstyrelsen, at standardvilkårene for energianlæg, som ikke er omfattet af G 201 (Kraftproducerende anlæg, varmeproducerende anlæg, gasturbineanlæg og gasmotoranlæg med en samlet indfyret effekt på mellem 5 MW og 50 MW) eller G 202 (Kraftproducerende anlæg, varmeproducerende anlæg, gasturbineanlæg og gasmotoranlæg, der er baseret på faste biobrændsler og biogas, med en samlet indfyret effekt på mellem 1 MW og 5 MW) blev taget ud igen, og skulle erstattes af en generel regulering af energianlæg på alle bilag 2-listevirksomheder med en indfyret effekt mindre end de i G 201 eller G 202 angivne indfyrede effekter.

I høringssvaret for A 203 blev det endvidere oplyst, at alle energianlæg, som ikke er omfattet af G 201 eller G 202 reguleres af Luftvejledningen. Dette gælder fortsat, da der endnu ikke er udarbejdet en generel regulering af energianlæg for bilag 2-virksomheder, der ikke er omfattet af listepunkt G 201 og G 202. Oplysningskravet i pkt. 26 i B 202 er tiltænkt at omfatte energianlæg med en samlet indfyret effekt mindre end anlæg omfattet af enten listepunkt G 201 eller G 202.

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at der ikke er den ensartethed, der burde være for de indtil nu udarbejdede branchebilag. Miljøstyrelsen er i den forbindelse opmærksom på, at det i forbindelse med en kommende revision af standardvilkårene i videst muligt omfang skal sikres, at vilkår, der er ens for flere brancher, så vidt muligt udformes enslydende, herunder at der udarbejdes en generel regulering af energianlæg for bilag 2-virksomheder, der ikke er omfattet af listepunkt G 201 og G 202.

Det fremgår af afsnit H, at reparations- og vedligeholdelsesvejsning, udendørsvejsning, montagesvejsning, modstandssvejsning og pulversvejsning ikke er omfattet af vilkår. **CO** ønsker, at al svejsning bør være omfattet (som det er tilfældet med Arbejdstilsynets regulering med krav om procesventilation ved alle former for svejsning). Der savnes en begrundelse for undtagelserne, der er en ejendommelig sammenblanding af svejsesteder (udendørs), emnet der skal svejses (reparation) og svejseprocesser (pulver).

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at fælles for disse processer er, at de ud fra et forureningsmæssigt synspunkt har meget ringe betydning for det eksterne miljø. Undtagelsen stammer fra vejledning nr. 13/1997 om be-

grænsning af luftforurening fra virksomheder, der udsender svejserøg. Miljøstyrelsen finder ikke anledning til at ændre på undtagelsen.

DI mener, at sætningen under pkt. 21 - ”Vilkår for svejsninger efter tabel 1 og 2 omfatter ikke reparations- og vedligeholdelsessvejsning, udendørssvejsning, montagesvejsning, modstandssvejsning og pulverssvejsning. Ved reparations- og vedligeholdelsessvejsning forstås svejsning på bestående, faste produktionsanlæg in situ og indendørs reparation af bygningskonstruktioner samt på værksteder, hvor der f.eks. af og til modtages større maskiner eller maskindele til reparation og vedligeholdelse.” - ikke hører hjemme under ansøgningskrav, men evt. som en afgrænsning af anvendelsesområdet.

Miljøstyrelsen er enig og indsætter omtalte afsnit som en undtagelse fra reguleringen under ’Anvendelsesområde’. Det er korrekt, at der er tale om en bagatelgrænse. Undtagelsen stammer fra svejserøgsvejledningen, der er udgivet i 1997.

KL oplyser desuden i relation til samme sætning, at -...”hvor der f.eks. af og til modtages større maskiner eller maskindele til reparation og vedligeholdelse” - læses som en bagatelgrænse, men specielt formuleringen ”af og til” er så svag, at det er svært at administrere efter.

Det er ikke Miljøstyrelsens indtryk, at formuleringen ”af og til” har givet administrative problemer siden svejserøgsvejledningen blev udgivet i 1997, hvorfor formuleringen fastholdes.

Spildevand

KL oplyser, at virksomhederne bør oplyse, hvordan de håndterer vand fra gulvvask. Der forekommer spild på gulv i værksteds-/produktionshal. Det forekommer især, når spildbakker flyttes mm. Dette kræver gulvvask. Selvom der ikke er (gulv)afløb, ledes dette vand ofte til spildevandskloak alligevel. Som sagsbehandlere sidder vi med spørgsmålet: Er det Kemikalieaffald? – Det bør afklares i forbindelse med fastlæggelse af standardvilkårene. Hvis det er tilfældet, bør der indføres et standardvilkår om, at vand fra gulvvask skal bortskaffes som kemikalieaffald. Begrænsning af spild på gulv kan foregå ved at bruge oliesuger/-pumper til at flytte olie i bakker til spildolietank. Krav om brug af oliesuger/-pumper kunne indføres som et standardvilkår.

Miljøstyrelsen mener ikke, at der skal fastsættes krav til vand fra gulvvask, idet der aldrig fastsættes spildevandsvilkår i branchebilagene. Disse fastsættes særskilt i spildvandstilladelsen, herunder også krav om olieudskillere mv.

Miljøstyrelsen finder, at anvendelse af oliepumper/-suger kan være en god idé på nogle virksomhedstyper, men at begrænsning af spild på gulv også kan reduceres på anden vis. Generelt fastsætter Miljøstyrelsen ikke krav om anvendelse af en konkret rensemetode mv., idet vi ikke anbefaler en metode frem for andre.

Affald

KL mener, at virksomhederne bør oplyse, om de arbejder med opsamling af regnvand til fortynding af vandbaseret køle-smøremiddel, da vandbaserede køle-smøremidler fortyndes med blødt vand. **KL** oplyser desuden, at blødgøring af vand ofte sker i RO-anlæg. Returskyld ledes til kloakken, og det udgør ofte op til 50 % af det samlede vandforbrug. Dette er spildevand. En måde at undgå dette vandforbrug og spildevandsudledning er at bruge regnvand. **KL** mener, at regnvand kan samles ind henover container med spåner uden overdækning. Køle-smøremidlerne herfra kan således også genbruges. Det kræver dog, at der kun bruges en type af køle-smøremidler pr. opbevaring af spåntyper. **KL** oplyser, at der kunne sættes vilkår ind om opsamling af regnvand til fortynding af vandbaseret køle-smøremiddel.

Det er ikke Miljøstyrelsens opfattelse, at anvendelse af regnvand til fortynding af vandbaseret køle-smøremiddel er repræsentativ for de typiske virksomheder inden for branchebilaget, hvorfor det ikke medta-

ges i branchebilaget. Dette forhindrer ikke virksomheder i at anvende regnvand til fortynding af vandbaseret køle-smøremiddel.

Bemærkninger til vilkårene

KL mener, at der bør indføjes følgende vilkår under indretning og drift: ”Produktion med maskiner, hvorfra der kan ske spild af køle-smøremidler, skal foregå, så evt. spild ikke kan løbe til kloak.”

Miljøstyrelsen tilføjer et nyt vilkår under afsnittet om beskyttelse af jord, grundvand og overfladevand, der lyder således: ”Produktion på maskiner, hvorfra der kan ske spild af køle-smøremiddel, skal foregå på et impermeabelt areal uden mulighed for afløb til jord, grundvand, overfladevand eller kloak, og indrettet således, at spild kan opsamles.”

Vilkår 1

DI bemærker, at kravet om lukkede porte er fjernet, og at dette krav vel ellers er BAT.

Her er sket en ensartning bl.a. affødt af bemærkninger til E 207, hvor et tilsvarende krav var fastsat i udkastet til standardvilkår for disse virksomheder. Industrien ønskede et mere fleksibelt krav, således at kravet kunne give mulighed for at transportere varer og personer ind og ud, mens der var produktion, men ikke til-lade produktion for konstant åbne porte. Miljøstyrelsen mener, at et krav om lukkede porte, døre og vinduer er vanskeligt at håndhæve, da der altid vil være situationer, hvor der er behov for at omgå kravet, og hvor en omgåelse af kravet ikke nødvendigvis vil give anledning til forurening eller gene i omgivelserne fra alle disse produktionsområder. Til trods for den gode hensigt med vilkåret vælger Miljøstyrelsen at slette vilkåret. Den overordnede intensjon med dette driftsvilkår var at minimere bidrag fra parametre som støj, støv og lugt fra indendørs maskiner og processer mv. Disse forhold vil være reguleret af andre vilkår.

Vilkår 2

DI oplyser, at visuel inspektion af renluftsiden af absolutfiltre bør udgå, da absolutfiltre ikke kan kontrolleres visuelt.

Det fremgår af vilkår 2, at filtre skal efterses mindst én gang om måneden. **CO** ønsker dette ændret til: ”...efterses efter behov og mindst en gang om måneden.”

Miljøstyrelsen er enig med DI og sletter absolutfiltre i opremsningen af filtertyper. Miljøstyrelsen mener, at vilkår 2 ikke er til hindrer for, at filtre kan efterses oftere end én gang om måneden, hvorfor vilkåret ikke ændres.

Vilkår 3

DI oplyser, at en grænseværdi på 1 mg/m³ for mineralsk olietågeaerosol ikke kan overholdes ved varme afkast (>50°C på målestedet), og at vilkåret bør afspejle dette.

I Miljøstyrelsens Referencelaboratoriums rapport nr. 32-2005 om vurdering af emissionsgrænser for mineralsk olie - som aerosoler og på gasform - fremgår det, at undersøgelsen dækker kolde afkast, samt at det vurderes, at over 90 % af denne type afkast på metalbearbejdende virksomheder er kolde afkast. Varme afkast foreslås i rapporten reguleret efter en individuel vurdering af stoffer og proces – typisk som kontrol af enkeltstoffer. Alternativt oplyses i rapporten, at man kan vælge at regulere varme afkast som kolde afkast, som også er den hidtidige praksis. Miljøstyrelsen har ikke fundet anledning til at ændre denne praksis, fordi langt hovedparten af afkastene vurderes at være kolde afkast, samt fordi varme afkast ikke giver anledning til øget olietågeaerosol, når der fremover ikke skal måles for mineralsk olie på gasform, men alene for olietåge-aerosol.

Vilkår 5

DI oplyser, at den vejledende grænseværdi for støv er 10 mg/m^3 for nye afkast, samt at bagatelafkast skal undtages renskrav, jf. Luftvejledningen.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at vilkåret regulerer afkast fra slibeprocesser, hvor der er udledning af hovedgruppe 2-stoffer, klasse III i form af slibestøv fra rustfrit stål og andre jernholdige metaller. Emissionsgrænseværdien for denne type støv er 5 mg/m^3 , jf. Luftvejledningen. Det er korrekt, at der jf. Luftvejledningen ikke bør stilles krav om emissionsbegrænsning, selvom massestrøms- og emissionsgrænsen er overskredet, hvis der kun er tale om drift i relativt få af årets arbejdstimer. Det er ikke Miljøstyrelsens opfattelse, at der kun er tale om drift af slibeprocesser i få af årets arbejdstimer på denne type virksomheder, men hvis dette er tilfældet, kan godkendelsesmyndigheden undtagelsesvis afvige fra de fastsatte standardvilkår, jf. § 15, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Vilkår 8

KL mener, at tabel 3 er svær at læse. **KL** antager, at når intermittensen er over 100 %, så er der tale om mere end et skærehoved, og at når der er en 'bindestreg' i en celle, gælder kravet altid. Men det er vel ikke meningen, at man skal tolke. Derfor mener **KL**, at der mangler uddybende tekst til tabellen.

Ved ulegeret stål, pladetykkelse $> 30 \text{ mm}$, er der 'bindestreger' i celler og teksten "alle" i den sidste. Man bliver forvirret, betyder 'bindestregen' i cellen, at processen ikke findes ved tør skæring/halvtør skæring eller gælder teksten "alle" for alle celler, spørger **KL**?

*Miljøstyrelsen har på baggrund af **KL**'s kommentar valgt at dele tabel 3 op i tre tabeller, tabel 3a-3c, således at hver tabel omhandler henholdsvis svejsemetoderne tør -, halvtør - og vandneddykket plasmaskæring. I øvrigt ændrer Miljøstyrelsen opbygningen af tabellerne 3-5 generelt til kun at indeholde to koloner samt at samtlige felter i tabellen udfyldes med tekst, således at der ikke bør opstå tvivl om, hvordan tabellerne skal tolkes.*

Desuden tilføjes mere instruerende tekst inden tabellerne, herunder oplysninger om, at intermittens f.eks. kan opstå, når der er flere skærehoveder i en maskine. 100 % intermittens svarer f.eks. til 100 % intermittens på 1 skærehoved eller fra 2 skærehoveder, der hver især f.eks. bidrager med henholdsvis 40 % og 60 %. At man lægger intermittensen for de enkelte skærehoveder sammen, er således forklaringen på, at intermittensen kan overstige 100 %.

CO mener, at alle svejseprocesser bør medtages, herunder modstandssvejsning, pulversvejsning og autogen-svejsning.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at de nævnte processer ikke er omfattet, da de ud fra et forureningsmæssigt synspunkt har meget ringe betydning i emissionssammenhæng.

CO foreslår, at afkast altid skal være 3 meter over tagryg. Som konsekvens heraf mener **CO**, at forbeholdet om mere end 40 m til nærmeste bolig samt punkt 9 kan udgå

Miljøstyrelsen er uenig, da dette forslag ikke tager højde for krav til eventuelle filtre.

Vilkår 9

KL mener, at tabel 6 er svær at læse. Tabellen er sikkert simpel at beregne ud fra, men er alligevel svært gennemskuelig. Opsætning af formler med forklarende tekst er at foretrække, f.eks. ved ulegeret stål/rustfrit stål, plasma- laser- og flammeskæring, under kolonnen "Bidrag til filter", vil bidraget altid overstige 100 % og dermed krav om filter eller hvad?

Miljøstyrelsen skal indledningsvis bemærke, at vejledende udtalelser kun undtagelsesvis optages i en bekendtgørelse, men i lyset af vilkårets karakter ændrer Miljøstyrelsen tabel 6 til tekst udformet som en slags procedure med konkrete instrukser om handlinger, der skal løbes igennem til fastsættelse af vilkår.

Vilkår 10

DI oplyser, at det ikke er normalt at have krav om genanvendelse af affald i miljøgodkendelser, men at det er en god idé. **DI** ønsker, at 'hver især' slettes som en sproglig forbedring.

GI mener ikke, at vilkåret bør detailregulere, hvorledes den enkelte virksomhed sorterer sit affald. **GI** mener, at dette må være et forhold mellem virksomheden og aftageren af affaldet.

Miljøstyrelsen ændrer vilkåret til et krav om, at virksomheden ikke må blande affaldet på en måde, der forhindrer genanvendelse.

Vilkår 11-12

CO oplyser, at det fremgår af punkt 10, at metalaffald skal genanvendes (og altså ikke blot oplagres). Tilsvarende bør det af punkt 11 og 12 fremgå, hvordan spildolie og filterstøv mv. skal håndteres/bortskaffes ud over oplagring.

Miljøstyrelsen mener ikke, at der kan opstilles krav om genanvendelse for spildolie eller filterstøv mv. Dermed er det de forskellige kommuners affaldsregulativer, der skal anvise håndtering/bortskaffelse af disse affaldsfraktioner.

Vilkår 13

DI ønsker vilkåret omformuleret til en kortere og mere entydig formulering som: "Affald fra klipping af plademateriale, der indeholder rustbeskyttende olie og affald fra savning af rør og stangprofiler, der indeholder køle-smøremidler, skal opbevares beskyttet mod påvirkning af regn, f.eks. i lukket, regntæt container."

KL mener, at vilkåret også skal udvides til at omfatte affald fra drejning, boring, fræsning, høvling og slibning, der er forurenede med køle smøremiddel. Affald fra disse processer er også forurenede med køle-smøremiddel og kan findes i store mængder.

GI mener, at vilkåret alene bør omfatte jern- og metalspånere. Faste emner som jern- og metalkrot kan opbevares efter samme vilkår som K 211, hvor emner kan opbevares uafdækket i båse eller container på impermeable arealer eller overdækket på befæstet areal.

Vilkår 17

KL mener, at vilkåret bør ændres, så der henvises til reglerne i de til enhver tid gældende regler om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines.

Miljøstyrelsen skal hertil oplyse, at vilkåret er standard i alle branchebilag.

Vilkår 18

KL mener, at vilkåret bør harmonere med autobranchebekendtgørelsen, f.eks. at kontrolleret afledning af afløbsvandet skal ske gennem en særskilt olieudskiller.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at der ikke fastsættes standardvilkår med krav om olieudskiller, da dette er en del af spildevandsreguleringen, som ikke er omfattet af standardvilkår.

I vilkåret angives desuden ”Alternativt skal eventuelt spild opsamles i en impermeabel spildbakke eller grube”. Det bør ændres til ”...en spildbakke eller en impermeabel grube”, da ordet spildbakke indbefatter, at den er impermeabel. **KL** mener, at det generelt bør anføres, hvad der menes med følgende:

- Tæt belægning
- Fast, tæt bund
- Impermeabel belægning
- Befæstet areal er i vilkår 14 beskrevet som ”areal med tæt belægning, der giver mulighed for opsamling af afrenset materiale”. Det læses som om et område med tæt belægning er med opkant. I vilkår 16 anvendes udtrykket tæt belægning igen som et område, hvor spildbakken skal stå, men det er vel ikke meningen, at spildbakken skal stå i område med opkant?

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at der er sket en udvikling i beskrivelsen af kravene til beskyttelse af jord, grundvand og overfladevand fra afsnit til afsnit i bilag 5. Kravene i A 205 afspejler en vis modernisering af vilkårene, der er udarbejdet tilbage i 2005, men som samtidigt afspejler den enighed, der blev opnået med branchen/arbejdsgruppen om disse vilkår dengang.

Miljøstyrelsen kan i samme forbindelse oplyse, at der i Miljøstyrelsen er igangsat et projekt på dette område, og som evt. kan danne baggrund for ensartede vilkår i branchebilagene på sigt. Miljøstyrelsen er bekendt med, at der forestår et oprydningsarbejde her, således at vilkår, der er ens for flere brancher, så vidt muligt udformes enslydende, herunder at de evt. tilpasses de forskellige stoffer, som skal holdes tilbage.

Miljøstyrelsen retter relevante vilkår, således de er i overensstemmelse med de seneste udarbejdede branchebilag.

Vilkår 23 og 24

DI mener, at der er alt for meget vægt på målinger, og at dette ikke svarer til praksis i dag. Overholdelse skal kunne dokumenteres med leverandøroplysninger om filtret på samme måde som for svejserøgfiltere.

Det er Miljøstyrelsens vurdering, at praksis for målinger varierer fra kommune til kommune. I standardvilkårene for A 205 er der alene fastsat krav om, at der skal måles på anlæg med luftmængder større end 2.500 normal m³/time for støvfrembringende slibeprocesser og på anlæg med luftmængder større end 10.000 m³/time for processer, hvor der anvendes køle-smøremiddel, der kan give anledning til olietågeaerosol. Dette sikrer, at anlæg med luftforurening af nogen betydning skal gennemføre præstationskontrol minimum én gang, hvor der i Luftvejledningen anbefales årlige præstationskontroller, dog kun hvert andet år, hvis emissionen fra afkastet er under 60 % af emissionsgrænsen. Desuden har Miljøstyrelsen ændret fejlen i vilkår 23, hvor luftmængdegrænsen er ændret fra 2.500 m³/time til 10.000 m³/time i overensstemmelse med det tidligere udkast til standardvilkår. Miljøstyrelsen har desuden strammet op på den sproglige formulering af vilkårene.

DI mener endvidere, at fristen for at indsende rapporten skal regnes fra rapporten foreligger, ikke fra det tidspunkt, hvor målingerne er foretaget.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at det er standard i alle branchebilagene, at målerapporter skal indsendes til tilsynsmyndighed senest 2 måneder efter, at målingerne er foretaget. Hvis rapporten ikke er færdig, kan tilsynsmyndighed selvfølgelig forlænge fristen.

KL mener, at det bør anføres i vilkåret, at tilsynsmyndigheden altid kan forlange en ny måling, hvis en tidligere måling har vist overskridelser af grænseværdier.

Miljøbeskyttelsesloven giver i forvejen denne mulighed, hvorfor det ikke er nødvendigt at anføre dette i standardvilkårene.

5. Bemærkninger afsnit 9: J 202.

Vilkår 5

Envikraft A/S anbefaler en temperaturgrænse på minimum 130 °C. Det er sikkert fornuftigt, men erfaringsmæssigt kan denne temperatur ikke overholdes i alle situationer.

Miljøstyrelsen mener fortsat, at en minimumsgrænse på 110 °C er tilstrækkelig til opnåelse af den nødvendige fortynding.

Vilkår 8

Envikraft mener, at under gunstige betingelser kan et indhold på 3 % O₂ i røggasserne fra kremeringsovnen ofte være tilstrækkeligt til opnåelse af den nødvendige begrænsning af dioxinemissionen.

Miljøstyrelsen mener, at man for en sikkerhedsskyld bør fastholde et minimums indhold på 4 % O₂. Dette er baseret på erfaring med andre anlæg af tilsvarende art.

Vilkår 17 og 18

Reflab mener, at vilkår 17 og 18 ikke er tilstrækkeligt præcise.

Miljøstyrelsen skal hertil bemærke, at de nævnte vilkår er udformet, så de bedst regulerer og kontrollerer emissionerne fra krematorieanlæg. Miljøstyrelsen og arbejdsgruppen, der har udarbejdet udkastet til branchebilaget, mener derfor ikke, at der skal foretages ændringer i udformningen af vilkår 17 og 18.

Reflab bemærker, at de måleresultater, der fremkommer ved præstationskontrollen efter vilkår 18, kan anvendes til den kontrol, som kræves hvert 3. år i vilkår 17.

Miljøstyrelsen er enig heri og går ud fra, at det bliver praksis på området.

Vilkår 20

Reflab mener, at der tilsyneladende ikke er noget krav om rapportering af AMS målingerne for CO, ud over at overskridelser skal noteres i kremeringsrapporterne.

I vilkår 16 stilles der krav om løbende registrering af blandt andet CO målingerne, hvilket efter Miljøstyrelsens erfaring er tilstrækkeligt.